



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18863/2022
02.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., Општина ..., чији је пуномоћник Марица Радовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 422/19 од 06.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 422/19 од 06.04.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 422/19 од 06.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7220/18 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 188.160,00 динара, са законском затезном каматом од 28.04.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 54.126,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете за период од 14.05.2015. године до 28.04.2016. године.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 422/19 од 06.04.2022. године, одбијена је жалбе туженог и потврђена првостепена пресуда, у ставу првом и другом изреке. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је у виду имао садржину тражене судске заштите, правноснажну пресуду донету применом материјалног права на утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована, као и садржину ревизије, па је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1 ЗПП.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу накнади штету утврђену на основу комисијског записника о прелиминарној процени штете на засаду малина тужиоца, јер је тужена одговорна за пропуштање својих органа који нису предузели радње неопходне за активирање система противградне заштите, што је у узрочној вези са насталом штетом, а није доказала да је до пропуштања дошло због околности које искључују њену кривицу. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној. Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.05.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је износ од 188.160,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 1.592 евра (1 евро=118,1854 динара).

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић